

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 20 lutego 2020 r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Piotr Gensikowski

Protokolant: Wioletta Fabińska

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w G. P. M.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 lipca 2019 r., 27 września 2019 r., 29 października 2019 r., 3 grudnia 2019 r. oraz 13 lutego 2020 r.

sprawy karnej

D. E.,

s. M. i I. z.d. G., ur. (...) w G., obywatelstwa polskiego, zam. S. (...), (...)-(...) R., PESEL: (...), nie karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 01 grudnia 2019 r. ok. godz. 01.00-01.20 w (...) w miejscowości (...), popchnął P. S. powodując jego upadek i uderzenie głową o twarde podłoże a następnie zadając kopnięcie w głowę, dokonał uszkodzenia jego ciała w postaci stłuczenia głowy z krótkotrwałą utratą świadomości w wywiadzie, obrażenia twarzy z pourazowym krwiakiem okolicy czołowej lewej, lewego oczodołu i złamaniem twarzoczaszki pod postacią złamania przedniej ściany lewej zatoki czołowej, przechodzącego na górną ścianę oczodołu lewego z krwistym wysiękiem w lewej zatoce szczękowej, klinowej oraz w lewej części sitowia, czym spowodował u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, t.j. **o przestępstwo określone w art. 157 § 1 k.k.**

orzekł:

1. Oskarżonego **D. E.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, że miał on miejsce w dniu 1 grudnia 2018 roku, a nadto z tym ustaleniem, że obrażenia ciała doznane przez pokrzywdzonego P. S. spowodowały u niego naruszenia czynności/funkcji narządu twarzoczaszki na okres powyżej siedmiu dni oraz naruszenie czynności/funkcji tkanek miękkich głowy – powłoki ciała na okres poniżej siedmiu dni, tj. występku z art. 157 § 1 kk i za to na podstawie art. 157 § 1 k.k., po zastosowaniu art. 37a k.k. oraz art. 34 § 1, § 1a pkt 1 k.k., wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,
2. Na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego w okresie wykonywania kary do powstrzymania się od nadużywania alkoholu,
3. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego P. S. kwotę 5.000 zł (pięciu tysięcy złotych) częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,
4. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) opłaty oraz kwotę 296,68 zł (dwieście dziewięćdziesiąt sześć złotych 68/100) wydatków postępowania.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 170/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. E.	Oskarżony został uznany za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, z tym ustaleniem, że miał on miejsce w dniu 1 grudnia 2018 roku, a nadto z tym ustaleniem, że obrażenia ciała doznane przez pokrzywdzonego P. S. spowodowały	

		u niego naruszenia czynności/funkcji narządu twarzoczaszki na okres powyżej siedmiu dni oraz naruszenie czynności/funkcji tkanek miękkich głowy – powłoki ciała na okres poniżej siedmiu dni, tj. za winnego popełnienia przestępstwa określonego w art. 157 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
D. E. nie był wcześniej karany za przestępstwa. Jako nieletni był sprawcą wypadku komunikacyjnego, w związku z którym ma dozór kuratora oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych do ukończenia 21 lat. D. E. ukończył szkołę średnią, po której ma zamiar pracować na gospodarstwie ojca.	zapytanie o karalność	76	
wywiad środowiskowy kuratora	66		
W dniu 1 grudnia 2018 roku D. E. uczestniczył w imprezie towarzyskiej z okazji 18-tych urodzin kuzynki P. S.. W trakcie tego spotkania jego uczestnicy tańczyli, spożywali alkohol. Zarówno D. E., jak i P. S. spożywali alkohol.	wyjaśnienia oskarżonego	60v.	
zeznania świadka P. S.	61-61v.		

zeznania świadka A. S. (1)	9v.		
P. S. naśmiewał się z kolegi K. M., że jego ojcu nie poszło w gospodarstwie i zbankrutował. K. opowiedział o tej sytuacji D., który chciał porozmawiać o tym z P.. W trakcie rozmowy D. złapał P. za klatkę piersiową. Potem P. usiadł i powiedział "dać mu motor, niech kogoś jeszcze zabije - (...)". D. nie słyszał tych słów, lecz przekazał mu je S. S..	zeznania świadka S. S.	79v.	
wyjaśnienia oskarżonego	60v.		
zeznania świadka K. M.	80		
D. się zdenerwował, już się nie bawił, obserwował P. S..	zeznania świadka S. S.	79v.	
Okolo godziny 1-szej w nocy P. S. wraz z małżonką postanowili udać się do toalety. W tym celu wyszli oni z sali głównej, na której odbywała się zabawa.	zeznania świadka P. S.	2	
zeznania świadka A. S. (1)	9v.		
W tym momencie D. E. popchnął P. S., który upadł i uderzył tyłem głowy w podłogę wyłożoną płytkami. Następnie D. E. kopnął P. S. w twarz.	wyjaśnienia oskarżonego	29, 60v.	
zeznania świadka P. S.	2		

zeznania świadka A. S. (1)	9v.		
zeznania świadka A. H.	20v.		
D. E. przytrzymał wujek P. S., czyli A. H..	zeznania świadka A. S. (1)	9v.	
W wyniku zdarzenia z dnia 1 grudnia 2018 roku P. S. doznał stłuczenia głowy z krótkotrwałą utratą świadomości, a także obrażeń twarzy z pourazowym krwiakiem okolicy czołowej lewej, lewego oczodołu i złamaniem twarzoczaszki pod postacią złamania przedniej ściany lewej zatoki czołowej, przechodzącego na górną ścianę oczodołu lewego z krwistym wysiękiem w lewej zatoce szczękowej, klinowej oraz w lewej części sitowia. Obrażenia twarzy spowodowały naruszenie czynności/funkcji twarzoczaszki na okres powyżej siedmiu dni, zaś obrażenia głowy spowodowały naruszenie czynności/funkcji tkanek miękkich głowy - powłoki ciała na okres poniżej siedmiu dni.	opinia sądowo -lekarska	19	
dokumentacja lekarska	18		
P. S. po tym zdarzeniu po miesiącu poszedł do pracy.	zeznania świadka A. S. (1)	62	
D. E. żałował swego czynu i przeprosił P. S..	wyjaśnienia oskarżonego	60v.	

0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	D. E.	Ten sam czyn, jak wskazany w sekcji 1.1.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
brak słów pokrzywdzonego pod adresem oskarżonego dotyczących tego, że oskarżony był sprawcą wypadku komunikacyjnego	zeznania świadka P. S.	2, 61-62	
zadanie przez oskarżonego pokrzywdzonemu uderzenia pięścią	zeznania świadka A. H.	20v., 72-73	
OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd uznał ten dowód za wiarygodny, gdyż znajdowały wsparcie w dowodzie z zeznań świadka S. S.. Dodatkowo za wiarygodnością wyjaśnień oskarżonego	

		przemawiały zasady doświadczenia życiowego, w świetle których pokrzywdzony swymi słowami, które zostały przekazane oskarżonemu, musiał sprowokować oskarżonego do jego zachowania.
zeznania świadka P. S.	Sąd w przeważającej części dał wiarę zeznaniom tego świadka co do tego, że oskarżony go popchnął i kopnął. W tej części były one zgodne z zeznaniami świadka A. S. (1) oraz A. H., a nie kwestionował ich oskarżony w swych wyjaśnieniach.	
zeznania świadka A. S. (1)	Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka co do tego, że oskarżony popchnął pokrzywdzonego i go kopnął. W tej części były one zgodne z zeznaniami świadka P. S. oraz A. H., a nie kwestionował ich oskarżony w swych wyjaśnieniach.	
zeznania świadka S. S.	Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego, a nadto znajdowały wsparcie w zasadach doświadczenia życiowego.	
zeznania świadka A. H.	Sąd w przeważającej części dał wiarę zeznaniom tego świadka co do tego, że oskarżony popchnął pokrzywdzonego i go kopnął. W tej części były one zgodne z zeznaniami	

	świadka P. S. oraz A. S. (1), a nie kwestionował ich oskarżony w swych wyjaśnieniach.		
zeznania świadka K. M.	Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka co do tego, że oskarżony rozmawiał przed uderzeniem na sali z pokrzywdzonym, gdyż w tej części były one zgodne z zeznaniami świadka S. S. oraz wyjaśnieniami oskarżonego.		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	zeznania świadka P. S.	Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka w części, w której kwestionował on, że powiedział pod adresem oskarżonego słowa, które nawiązywały do tego, że był on uprzednio sprawcą wypadku komunikacyjnego. Po pierwsze, zeznania tego świadka były sprzeczne z zeznaniami świadka .. oraz wyjaśnieniami oskarżonego. Po drugie, zeznania świadka w tej części są sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Z tego punktu widzenia jedynie słowa, które miał	

		powiedzieć pokrzywdzony pod adresem oskarżonego mogły być bezpośrednią przyczyną zachowania tego ostatniego.
zeznania świadka A. S. (2)	Zeznania tego świadka (k. 15v., k. 71-72) w ocenie sądu nie miały znaczenia dla ustalenia faktów, gdyż świadek nie widziała okoliczności, w których miało dojść do uderzenia pokrzywdzonego.	
zeznania świadka A. H.	Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka co do tego, że oskarżony zadał pokrzywdzonemu uderzenie pięścią, gdyż w tej części były one sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego oraz zeznaniami świadka A. S. (1).	
zeznania świadka K. S.	Zeznania tego świadka (k. 73) w ocenie sądu nie miały znaczenia dla ustalenia faktów, gdyż świadek nie widział okoliczności, w których miało dojść do uderzenia pokrzywdzonego.	
zeznania świadka I. S.	Zeznania tego świadka (k. 78v.) w ocenie sądu nie miały znaczenia dla ustalenia faktów, gdyż świadek nie widziała okoliczności, w których miało dojść do uderzenia pokrzywdzonego.	
zeznania świadka F. H.	Zeznania tego świadka (k. 79) w ocenie sądu nie miały znaczenia dla	

	ustalenia faktów, gdyż świadek nie widział okoliczności, w których miało dojść do uderzenia pokrzywdzonego.		
zeznania świadka A. K.	Zeznania tego świadka (k. 79-79v.) w ocenie sądu nie miały znaczenia dla ustalenia faktów, gdyż świadek nie widział okoliczności, w których miało dojść do uderzenia pokrzywdzonego.		
zeznania świadka P. J.	Zeznania tego świadka (k. 82) w ocenie sądu nie miały znaczenia dla ustalenia faktów, gdyż świadek nie widział okoliczności, w których miało dojść do uderzenia pokrzywdzonego.		
zeznania świadka M. S.	Zeznania tego świadka (k. 82) w ocenie sądu nie miały znaczenia dla ustalenia faktów, gdyż świadek nie widział okoliczności, w których miało dojść do uderzenia pokrzywdzonego.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	D. E.

Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Zdaniem sądu na podstawie ustalonego w sprawie materiału dowodowego należało przyjąć, że oskarżony w wyniku popchnięcia pokrzywdzonego, a następnie kopnięcia spowodował u pokrzywdzonego stłuczenie głowy z krótkotrwałą utratą świadomości, a także obrażenia twarzy z pourazowym krwiakiem okolicy czołowej lewej, lewego oczodołu i złamaniem twarzoczaszki pod postacią złamania przedniej ściany lewej zatoki czołowej, przechodzącego na górną ścianę oczodołu lewego z krwistym wysiękiem w lewej zatoce szczękowej, klinowej oraz w lewej części sitowia. Obrażenia twarzy spowodowały u pokrzywdzonego naruszenie czynności/funkcji twarzoczaszki na okres powyżej siedmiu dni, zaś obrażenia głowy spowodowały naruszenie czynności/funkcji tkanek miękkich głowy - powłoki ciała na okres poniżej siedmiu dni.</p> <p>Zdaniem sądu przypisane zachowanie oskarżonego należało traktować jako wyczerpujące znamiona występku określonego w art. 157 § 1 k.k. W niniejszej</p>	

<p>sprawie niecelowe było wskazywanie w kwalifikacji prawnej także przepisu art. 157 § 2 k.k., gdyż w stosunku do przepisu art. 157 § 1 k.k. przepis ten pozostaje w relacji lex consumens wyłączającej wielość ocen. Oskarżony zadał pokrzywdzonemu cios z zamiarem bezpośrednim co do obrażeń twarzy w wyniku kopnięcia w twarz pokrzywdzonego, zaś co do obrażeń głowy z zamiarem ewentualnym, bo popychając pokrzywdzonego godził się z tym, że ten się wskutek tego przewróci na podłogę wyłożoną płytkami.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. E.	1	1	Przestępstwo przewidziane w art. 157 § 1 k.k. jest zagrożone karą do lat 5 pozbawienia wolności. Rozważając wymiar kary wobec oskarżonego Sąd miał na względzie następujące okoliczności. W ramach dyrektywy odwoływanej się do stopnia społecznej szkodliwości Sąd na niekorzyść oskarżonego miał na uwadze charakter obrażeń spowodowanych przez oskarżonego, zadanie pokrzywdzonemu ciosu nogą z dużą siłą (k. 19), a także to, że oskarżony w czasie czynu był pod wpływem alkoholu.

Na korzyść oskarżonego sąd potraktował z kolei liczbę ciosów zadanych przez oskarżonego, które sprowadzały się do popchnięcia pokrzywdzonego, a następnie jego kopnięcia. Sąd wziął także pod uwagę na korzyść oskarżonego, że pokrzywdzony poprzez słowa wypowiedziane wobec oskarżonego go sprowokował. Z kolei z punktu widzenia dyrektywy prewencji indywidualnej na korzyść oskarżonego przemawiała jego uprzednia niekaralność za przestępstwa, a także młody wiek. Na korzyść oskarżonego sąd wziął także pod uwagę przeproszenie pokrzywdzonego.

W świetle powyższych okoliczności branych łącznie pod uwagę przy wymiarze kary Sąd uznał, że wystarczającym dla zapobieżenia popełnienia przez oskarżonego kolejnego występku jest wymierzenie mu kary wolnościowej, a nie kary przewidzianej w sankcji przepisu art. 157 § 1 k.k. Rozważając wybór kar, na podstawie art. 37a k.k., sąd uznał, że z punktu widzenia prewencji indywidualnej należy oskarżonemu wymierzyć karę ograniczenia wolności w wymiarze 8 miesięcy tej kary polegającej na wykonywaniu

			<p>nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu stanowi zadośćuczynienie dyrektyw przewidzianych w art. 53 § 1 k.k. Przede wszystkim jest ona, z uwagi na jej wysokość, odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przestępnego, który był stosunkowo znaczny. Zdaniem Sądu kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego, a jej rodzaj odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej i uprzedniej niekaralności oskarżonego. Wymierzona kara nie pomija również względów związanych z potrzebą realizacji prewencji generalnej. W ocenie Sądu stanowi ona wszakże sygnał dla środowiska oskarżonego, że popełnienie wymienionego przypisanego mu czynu nie jest bezkarne, lecz związane z określoną dolegliwością.</p>
D. E.	2	1	<p>W związku z tym, że oskarżony popełnił czyn w stanie po spożyciu alkoholu sąd zobowiązał go do powstrzymania się od nadużywania alkoholu w okresie wykonywania kary. Rozstrzygnięcie takie ma na celu zapobiegnięciu popełnieniu przez</p>

			oskarżonego nowego czynu zabronionego.
D. E.	3	1	<p>W związku z tym, że pokrzywdzony w wyniku zachowania oskarżonego doznał obrażeń ciała, to w tym zakresie niewątpliwie doznał określonych cierpień psychicznych. Pokrzywdzony przebywał w szpitalu jeden niepełny dzień, z zeznań świadka A. S. (1) wynikało, że do pracy powrócił po miesiącu czasu od zdarzenia. Określając wysokość zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonego sąd wziął jednak pod uwagę na podstawie art. 362 k.c. w zw. z art. 46 § 1 k.k. przyczynienie się go do powstania tego uszczerbku. W ten sposób sąd potraktował słowa wypowiedziane przez pokrzywdzonego pod adresem oskarżonego dotyczące tego, że w przeszłości był on sprawcą wypadku komunikacyjnego. Mając na względzie te okoliczności sąd zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego kwotę 5000 złotych częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
4	Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 i 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci 180 złotych opłaty oraz wydatki postępowania w kwocie łącznej 296,68 złotych. Wydatki obejmowały należność z tytułu opinii sądowo-lekarskiej (k. 23), zapytania o karalność (k. 31, k. 76), należność z tytułu		

	wywiadu środowiskowego (k. 67). Oskarżony ukończył naukę, miał podjąć pracę w gospodarstwie (k. 66), stąd też należy uznać, że jest w stanie uiścić te koszty sądowe.
Podpis	